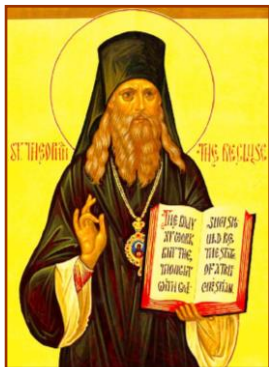

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

Despre rugăciune

Sfântul Teofan
Zăvorâtul,
icoană

Apropiindu-ne de Dumnezeu, simțim imediat nevoia de a ne ruga. În acele momente, ne sunt de ajutor rugăciunile și imnurile alcătuite de Biserică. Însă în timp ce ne rugăm, constatăm că mintea ni se împrăstie, iar sufletul ne este luat în stăpânire de diferite gânduri. În acest caz, este nevoie de multă luptă. Cu cât omul se străduiește mai mult să-și adune gândurile, cu atât rugăciunea sa devine mai curată. Atmosfera din sulet nu se curăță cu desăvășire, decât dacă se aprinde în el flacăra duhovnicească, care este darul harului sfânt.

Atunci când se aprinde această flacăra, curgerea și amestecarea gândurilor încetează, la fel cum s-a petrecut și cu femeia aceea, care avea scurgere de sânge, când s-a atins de veșmântul Domnului: și îndată s-a oprit scurgerea sângelui ei. (Luca 8, 44)

În această stare, rugăciunea tinde să fie neîntreruptă și neîncetată.

Astfel trebuie să rostim rugăciunea lui Iisus, repetând mereu cuvintele: "*Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul.*".

Până aici toate ajung prin eforturile personale ale omului. De la acest prag înainte, intervine din ce în ce mai mult harul sfânt.

Rugăciunea este darul lui Dumnezeu. Așadar, ea nu izvorăște din dispoziția sufletească a persoanei. Duhul rugăciunii vine în om și îi umple inima prin interior. Iar atunci, sufletul izvorăște rugăciunea în mod spontan, pentru că se află sub influența duhului rugăciunii.

Niciodată să nu vă rugați în grabă. Gândul și inima trebuie să participe cu totul la înțelegerea sensurilor rugăciunii.

Înainte de a vă ruga, să vă pregătiți, adunându-vă gândurile și încercând să vă concentrați atenția, pentru ca astfel să ședeți dinaintea Domnului. Fiecare urcare a gândului și a inimii la Dumnezeu este o adevărată rugăciune. Iar dacă atunci când munciți vă aduceți aminte de Dumnezeu, lucrul acesta este practic, o rugăciune.

Sf. Vasile cel Mare pune întrebarea: "Cum puteau Apostolii să se roage neîntrerupt?".